

Marc, Dani eta Ramón

DAVID BOU
DIRECTA-KO KAZETARIA

Artikulu honen izenburuan agertzen diren hiru izen propioak ez datoz bat horrela deitzen ziren pertsonen errealtatearekin. Marc Hernández Pons, Dani Hernández Pons eta Ramón Martínez Hernández ziren Barne Ministerioak Polizia Nazionalako hiru agenteri emandako nortasun faltsuak. Beren misioa: 2020tik aurrera Herrialde Katalanetako mugimendu sozialetan infiltratzea eta ahalik eta informazio gehien biltzea.

Hainbat espioi aktibismoan sartzeko estatuaren eragiketa baten pieza gisa, hiru pertsonaiek elementu komunak zituzten, bai beren polizia-biografian, bai fikziozko nortasunei forma emateko moduan. 2.587 ikaslek osatutako 33. promozio lankideak 2017ko irailaren 11n sartu ziren Avilako polizia-eskolan, eta karguaren zina zeremonia berean egin zuten, 2019ko ekainaren 13an.

Ondoren, Informazio Komisaldegi Nagusiak zehazki hautatu zituen bi urte baino gehiagoz beren benetako bizitzetatik urrun egoteko, gezurrean oinarritutako berri bat eraikitzen zuten bitartean, eta, horrela, arbuaitzen zituzten pertsonen konfiantza lortzen zuten. Daniren kasuan, batzar, jardunaldi eta manifestazioetan parte hartzea erraztuko zioten emakumeekin sexu harreman afektibo instrumentalak izatera iritsi zen.

Estatuak eskrupulurik gabe erabiliko ditu eskura dituen tresnak egungo *statu quo* aldatzeko edozein saiakera sabotatzeko

Infiltrazio estrategia horrek Bartzelonako hainbat proiektu politikotako emakumeekin harremanak kateatzera eta gainjartzera eramane zuen, espazio jakin batzuetan bere burua sendotzeko eta pertsonaiari sinesgarritasuna emateko. Horietako bostek kereila bat aurkeztu dute haren aurka, nagusiaren aurka eta Espainiako Barne Ministerioaren aurka, egotzita sexu-abusuen delitua, osotasun moralaren aurkako delitua, sekretuak ezagutaraztea eta eskubide zibikoak erabiltzea eragozteko.

Inork ez dezala pentsa Dani bere kabuz ari zenik. Ez bera, ez agerian utzita-ko bere bi lankideak, ezta oraindik aktibo jarraitzen duten beste batzuk ere. Kereila jarri duten emakumeak ez dira inozoak, eta ez dute uste Espainiako Justiziari erreparratuko dienik eragin dieten kaltea. Txileko feministen aldarri ospe-

tsua beren haragietan bizi izana eragiten diena: “Estatu zapaltzailea matxo bor- txatzaile bat da”.

Izatekotan, ahal den baliabide guz- tien bidez salatu nahi izatea da guk beti argi izan duguna: estatuak eskrupulurik gabe erabiliko ditu eskura dituen tres- nak egungo *statu quo* aldatzeko edo- zein saiakera sabotatzeko. Egunetik egunera gero eta jende gehiago kontura- tzen da sistema bat eraiki dutela beren ilegaltasunak babesteko eta haiei aurre egiten dietenak zigortzeko. Hein handi batean, hori gertatzen da batzuek aurre egiten dietelako haien jokalekuan ber- tan ere, egiten dutena agerian uzteko.

Hilabeteetako ikerketen ondoren eta argitalpenen ajea igaro eta gero, bi egita- terekin geratzen naiz. Lehenengoa, kal- tetutako kolektibo batzuek errepikatua: “Batzuetan ez gara jabetzen zer eralda- keta-ahalmen dugun”. Badirudi haiek argi- ariago daukatela. Bigarrena: hedabi- de libre eta autogestionatu batek, *Di- rectak*, estatuko agenda mediatikoaren gailurrean sartzeko eta eztabaida sozia- la eragiteko lortu du. Beraz, nire ondorioa zera da: orain inoiz baino gehiago kon- fiantza loturak indartu behar direla eta elkarlaguntzan oinarritutako babes- mo- duak antolatu behar direla. Marc, Dani, Ramón, nagusiak eta jarraitzaileak: ez dituzue hautsiko eraikitzen ari garen borroka komunitateak. ●